

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg nyelvi és fordítási politikánkat [\[Link\]](#).

A tanács elnökségének szponzorálása - 2172/2005/MHZ. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 2172/2005/MHZ - Vizsgálat megindítása 26/07/2005 - Határozat 04/12/2006

A panaszos írásban fordult a Tanácshoz, hogy jelezze aggodalmait a Tanács elnökségének kereskedelmi szponzorálásával kapcsolatban. Konkrétan az ír elnökség (2004. januártól júniusig) szponzorálásának példájára utalt. A titkárság azt válaszolta, hogy levelét továbbítják a korábbi ír és a jelenlegi luxemburgi elnökségnek. A panaszosnak írott válaszában a luxemburgi elnökség tájékoztatta a panaszost a weboldaláról, és felhívta a figyelmét arra, hogy nincsenek szponzorai.

A panaszos azt állította, hogy a Tanács nem válaszolt az elnökség kereskedelmi szponzorálásával kapcsolatos megkeresésére. Azt állította, hogy a megkeresésére választ kellene kapnia.

A Tanács véleményében arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elnökségének kereskedelmi szponzorálása nem tartozik bele a Tanács mint közösségi intézmény felelősségi körébe.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Tanács által a panaszos aggodalmaira adott válasz nem volt megfelelő, ezért békés megoldásra irányuló javaslatot intézett a Tanácshoz, amely szerint mérlegelhetné az ügyben a panaszosnak adott válasza felülvizsgálatát és kiegészítését azzal, hogy: (i) elfogadja, hogy az elnökségének kereskedelmi szponzorálása beletartozik a Tanács mint közösségi intézmény felelősségi körébe; és (ii) jelzi, hogy megfelelő időn belül kész intézkedéseket tenni az ilyen szponzorálás megakadályozására vagy oly módon történő szabályozására, hogy biztosítani lehessen a magánérdekek és a közfeladatok esetleges összeütközésének megfelelő kezelését.

A Tanács elutasította az Ombudsman békés megoldásra irányuló javaslatát, ugyanarra az álláspontra hivatkozva, amelynek véleményében már hangot adott.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Tanácsnak az elnökségéért való felelősségére vonatkozó általános kérdést illetően nincs szükség további vizsgálatra, mivel ugyanez a kérdés egy másik ügyben (1487/2005/GG) már felmerült, amely miatt az Ombudsman 2006. novemberben külön jelentést nyújtott be az Európai Parlamentnek.

Az Ombudsmant ugyanakkor továbbra is foglalkoztatta, hogy a polgárok részéről az Unióba és annak működésébe vetett bizalmat hátrányosan érintheti, ha a Tanács nem válaszol arra a megkeresésre, hogy mérlegelje az elnökségének kereskedelmi szponzorálását megelőző intézkedéseket, vagy szabályozza ezt oly módon, ami garantálja a magánérdekek és a közfeladatok esetleges összeütközésének megfelelő kezelését.

Tekintettel a Tanács azon álláspontjára, miszerint az elnökség megszervezéséről a tagállami hatóságok döntenek, az Ombudsman úgy határozott, hogy az ügyre egyénileg hívja fel a tagállamok figyelmét. Ezért írt az állandó képviselőiknek az úgyról.

Strasbourg, 2006. december 4.

Tisztelt M. Úr!

2005. június 12-én Ön panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz a Tanács 2005. január 11-i levelére adott válaszával kapcsolatban.

2005. július 26-án továbbítottam a panaszt a Tanács főtitkárának.

2005. október 26-án a Tanács arról tájékoztatót, hogy több időre van szüksége véleményének elkészítéséhez, és 2005. november 22-én angol nyelven elküldte véleményét.

2005. november 25-én a Tanács elküldte nekem véleményének lengyel nyelvű fordítását. A véleményt az Ön által 2006. január 30-án megküldött észrevételek megtételére való felkéréssel továbbítottam Önnek.

2006. március 22-én szolgálataim felhívták Önt, hogy megvitassák panaszának békés megoldásának lehetőségét.

2006. április 12-én megküldtem a Tanácsnak panaszának barátságos megoldására irányuló javaslatomat. Ugyanazon a napon továbbítottam Önnek a javaslat egy példányát, valamint egy lengyel nyelvű fordítást.

A Tanács 2006. május 24-én angol nyelven válaszolt javaslatomra. E válasz lengyel nyelvű fordítását is megküldte, amelyet az észrevételek megküldésére való felkéréssel továbbítottam Önnek.

2006. június 27-én megküldte nekem észrevételeit a panaszának barátságos megoldására irányuló javaslatomra adott tanácsai válasza vonatkozóan.

Most azért írok, hogy tudassam Önökkel az elvégzett vizsgálatok eredményeit.

A PANASZ

2005. január 11-én a panaszos levelet küldött a Tanácsnak, amelyben aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a Tanács ír elnökségét (2004. január-június) magánvállalatok támogatták (az elnökség honlapján bejelentettek szerint: <http://www.eu2004.ie/sitertools/sponsorship.asp> [Link]). Levelében a panaszos arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ír elnökség magánvállalatok általi szponzorálása ellentétes a demokrácia szabályaival, függetlenségének elvesztéséhez vezethetett volna, és összeférhetlenséghez vezethetett volna. Amellett érvelt, hogy a magánvállalatok nem támogathatják az EU vezetését; fel kell függeszteni az elnökség magánvállalkozások általi szponzorálását; és hogy ki kell vizsgálni, hogy az ír elnökség ilyen szponzorálása befolyásolta-e az uniós jogalkotási folyamatot.

2005. január 27-én a Tanács Főtitkársága tájékoztatta a panaszost, hogy levelét továbbították az ír elnökségnek és a luxemburgi elnökségnek (2005. január-június) annak érdekében, hogy állást foglaljanak ebben a kérdésben. 2005. április 20-ig azonban a panaszos nem kapott választ. Ekkor panaszt nyújtott be az ombudsmanhoz (1618/2005/MHZ) a Tanács válaszának elmulasztása miatt. Az ombudsman felszólalását követően a luxemburgi elnökség 2005. május 30-án választ küldött a panaszosnak, egy másolatot pedig az ombudsmannak. 2005. május 31-én az ombudsman tájékoztatta a panaszost az ügynek az intézmény által eldöntött lezárásáról, de rámutatott, hogy ez a határozat nem vonja maga után a luxemburgi elnökség által neki megküldött válasz érdemi értékelését.

A luxemburgi elnökség által a panaszosnak küldött válasz tartalmazta a panaszos kérdéseinek összefoglalását és a luxemburgi elnökség honlapjára vonatkozó információkat, beleértve azt a tényt is, hogy a luxemburgi elnökségnek nem volt honlapja szponzora.

2005. június 12-én a panaszos benyújtotta ezt a panaszt az ombudsmanhoz, amelyet 2172/2005/MHZ számon vettek nyilvántartásba.

A panaszos azt állította, hogy a Tanács nem válaszolt az elnökség magánvállalkozások általi szponzorálásával kapcsolatos kérdésére.

Azt állította, hogy választ kell kapnia a kérdésére.

Állítása alátámasztására a panaszos azzal érvelt, hogy a Tanács nem tartotta tiszteletben az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkét.

A VIZSGÁLAT

A Tanács véleménye

A Tanács összefoglalva a következő pontokat fogalmazta meg:

A Tanács Főtitkárságához intézett 2006. január 11-i levelében a panaszos azzal érvelt, hogy az ír elnökség egyes elemeit magánvállalatok támogatták, és aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy ez a körülmény befolyásolhatja az európai jogalkotási folyamatot, és ezért beavatkozhat abba.

Mivel az ügy nem a Tanács honlapját érintette, a Főtitkárság 2005. január 27-én tájékoztatta a panaszost arról, hogy levelét továbbítja a volt ír elnökségnek és a luxemburgi elnökségnek (amely akkor töltötte be az elnökséget). A luxemburgi elnökség 2005. május 30-án válaszolt a panaszosnak, és a Főtitkárság vállalta a válasz lengyel nyelvre történő lefordításának feladatát.

Az elnökség megszervezése, beleértve az elnökség egyes elemeinek szponzorálásáról szóló határozatot is, elvben a tagállami hatóságok hatáskörébe tartozik. Ez nem tartozik a Tanács döntési jogkörébe. A szóban forgó szponzorálással az ír kormányknak kellett foglalkoznia. Az ír elnökség szponzorálási elemeiért cserébe a szponzorok hirdetéseiken és termékeiken feltüntethették az elnökség logóját, és vállalatuk logóját elhelyezhették az ír elnökség honlapján. *„Az ír hatóságok rámutattak arra, hogy az ír szponzori modell alapjául szolgáló elvek és eljárások egyértelművé tették a potenciális szponzorok számára, hogy az elnökség számára áruk és szolgáltatások nyújtása nem lesz hatással semmilyen politikai kérdésre vagy a kormány által hozott döntésekre. Következésképpen a Tanács nem látja, hogy az érintett szponzorálás hogyan befolyásolhatta volna a jogalkotási folyamatot (amely egyébként más intézményeket is érint) .*

A panaszos 2005. január 11-i levelének kézhezvételét követően a Tanács mindent megtett annak érdekében, hogy ésszerű időn belül és a helyes hivatali magatartás kódexével összhangban választ adjon számára. 2005. január 27-én a Főtitkárság nyilvános információs osztálya tájékoztatta a panaszost, hogy kérelmének egy példányát „elismerés céljából” továbbította az ír és a luxemburgi elnökségnek. Ami a luxemburgi elnökség válaszát illeti, a Tanács úgy ítélte meg, hogy 2005. május 30-i válasza nem lehetett volna kimerítőbb, mivel sem a luxemburgi hatóságok, sem a Tanács mint uniós intézmény nem felelt az ír elnökség megszervezéséért. Az ír hatóságok 2005. november 3-án levelet küldtek a panaszosnak.

A Tanács arra a következtetésre jutott, hogy részéről nem állhat fenn hivatali visszásság, mivel nem tartozik felelősséggel a panaszos állításában felvetett ügyben. A Tanács azt is megállapította, hogy intézményként soha nem támogatta magánvállalkozásokat.

Ami a panaszosnak a Charta 41. cikkének megsértésére vonatkozó érvét illeti, a Tanács rámutatott, hogy a luxemburgi hatóságok válasza nem határozat, hanem e hatóságok levele, amely a panaszos aggályait kezeli. A luxemburgi hatóságok alig tehetnek többet, mint a saját honlapjukra hivatkoznak. Ezért levelükben arról tájékoztatták a panaszost, hogy a luxemburgi elnökség honlapja az illetékes luxemburgi hatóságok felelősségi körében jött létre, és nem tartalmaz külső szponzoroktól származó támogatást.

A Tanács véleményéhez csatolta továbbá annak a levélnek a másolatát, amelyet az ír hatóságok 2005. november 3-án küldtek a panaszosnak. A Tanács szerint ez a levél a panaszos 2005. január 11-i levelére adott válasz, amelyet a Főtitkárság továbbított az ír hatóságoknak. Ez a levél, amely azzal kezdődik, hogy elnézést kér a panaszostól az írásbeli késedelem miatt, a következőképpen folytatódik:

„A közelmúltbeli elnökségek szponzorálási megállapodásainak sikere arra ösztönözte Írországot, hogy úgy tekintse, hogy a 2004-es elnökség értékes és fontos lehetőséget kínál az ír vállalkozásoknak arra, hogy előmozdítsák az Írországgal kapcsolatos legjobbakat, különösen a gazdasági, a kereskedelmi és az idegenforgalmi ágazatot. Az ír hatóságok a más elnökségek által alkalmazott megközelítésüket úgy modellezték, hogy a vállalatok szponzori ajánlatait meghívták. Minden szponzorálás áruk vagy szolgáltatások formájában történt, és készpénzes szponzorálást nem ajánlottak vagy mérlegeltek. A szponzorálásra való meghívásról szóló határozat az ír hatóságok hatáskörébe tartozott, és nem érintette sem az EU Tanácsát, sem annak Főtitkárságát.

Szem előtt tartva, hogy bizonyos üzleti kategóriák különösen alkalmasak a szponzorálási megállapodásra, a Külügyminisztérium Írországból különböző üzleti ernyőcsoportokkal vette fel a kapcsolatot, hogy felvázolja a szponzorálási lehetőségeket. E szponzorálási megállapodások megkötése előtt a Külügyminisztérium elnökletével a tárcaközi elnökség tervezőcsoport megvizsgálta az összes szponzorációs ajánlatot.

Az ír kormányt ösztönözte azoknak a vállalatoknak a száma, amelyek vagy az egész elnökségre, vagy az egyes eseményekre vonatkozóan szponzorálási megállapodásokat kívántak kötni. A szponzorálás hozzájárult ahhoz, hogy az elnökségben szélesebb körű felelősségvállalás és részvétel alakuljon ki.

Míg az állami és helyi hatóságok a legtöbb rendezvényen részt vettek, ez azzal összefüggésben történt, hogy a kormány elkötelezte magát az elnökség teljes körű állami támogatása mellett, és e tekintetben az állami szerveket nem tekintették szponzornak. Az ír elnökség alatt felmerült jelentős pénzügyi költségek túlnyomó többségét az állami hatóságok viselték.

Az ír kormány több alkalommal hangsúlyozta, hogy azon kívül, hogy lehetővé teszi a szponzorok számára az elnökség logójának használatát vagy a vállalatok logóinak az elnökség honlapján való elhelyezését, a szponzorok egyike sem kért semmilyen szívességet vagy visszatérítést a szponzorok számára. A szponzorok számára azt is egyértelművé tették, hogy az ír kormány álláspontját semmilyen kérdésben vagy javaslatban nem befolyásolná vagy veszélyeztetné az ilyen szponzorálás.”

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételei a következők:

A panasz arra az általános kérdésre vonatkozott, amelyet az a tény vet fel, hogy a Tanács

elnökségét magánvállalatok támogatták. A panaszos 2005. január 11-i levele csak annak bizonyítása érdekében hivatkozott az ír elnökség weboldalára, amelyen bejelentették a szponzorálást, hogy ténylegesen megtörtént az elnökség magánvállalkozások általi szponzorálása.

A Tanács nem foglalt állást az elnökség magánvállalatok általi szponzorálásának kérdésében sem az ír és a luxemburgi elnökség által a panaszosnak küldött válaszok előtt, sem azt követően.

A luxemburgi elnökség által neki küldött levél nem volt válasz a kérdésére, mivel az csak a saját honlapjára összpontosított.

A panaszos megjegyezte, hogy az ír elnökség kijelentette, hogy azt ír cégek szponzorálták. A panaszos úgy vélte, hogy a nemzeti érdekeket nem szabad uniós intézmények igénybevételel előmozdítani. Arra is rámutatott, hogy weboldala szerint az ír elnökséget olyan vezető nemzetközi vállalatok is támogatták, mint a Microsoft és a Dell.

Az ír elnökség alatt a panaszost különösen érdekelt az egy konkrét irányelvre vonatkozó jogalkotási folyamat. Megjegyzi, hogy az ír elnökség intenzív erőfeszítéseket tett ezen irányelv elfogadásának előmozdítása érdekében, amely nagyon előnyösnek tűnt a Microsoft számára. A panaszos azonban megjegyezte, hogy az Európai Parlament elutasította ezt a tervezetet. A panaszos ezért megkérdőjelezte a Tanács véleményében foglalt azon kijelentését, amely szerint a szponzorálás nem befolyásolhatta a jogalkotási folyamatot. A panaszos azt kívánta a Tanácsnak, hogy ellenőrizze, hogy az ír elnökség magánvállalatok általi szponzorálása hatással volt-e döntéshozatali folyamatára.

Végezetül a panaszos kifejezte azon álláspontját, hogy az Unió demokratikus működésének biztosítása érdekében a Tanácsnak felelősséget kell vállalnia az elnökségnek a Tanács nevében végrehajtott intézkedéseiért. Ellenkező esetben, és szem előtt tartva, hogy az egyik tagállam nemzeti hatóságai nem kötelesek tevékenységüket egy másik tagállam polgárai felé elszámolni, az elnökség, amely hatással van az összes európai polgárra vonatkozó döntéshozatali folyamatra, nem lenne elszámoltatható. Ezen okok miatt a panaszos sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy a Tanács nem látott semmi rosszat az elnökségének támogatása során. A panaszos ezért úgy vélte, hogy a Tanács vagy elnöksége szponzorálására soha nem kerülhet sor, és hogy a Tanácsnak módosítania kell saját eljárási szabályzatát annak érdekében, hogy megtiltsa az elnökség valamennyi szponzorálását.

Észrevételeiben a panaszos nemcsak az eredeti állításával és állításával kapcsolatos tanácsi véleményre válaszolt, hanem több új kérdést is felvetett. Az ombudsman nem értette a panaszost, hogy ezeket az új kérdéseket olyan további állítások és állítások formájában kívánja benyújtani, amelyekkel kapcsolatban fel kell kérni a Tanácsot, hogy nyilvánítson véleményt.

Az ombudsman alább ismertetett, barátságos megoldásra irányuló javaslata ezért csak a panaszos eredeti állításával és állításával kapcsolatos vizsgálatokon alapult.

AZ OMBUDSMAN ARRÁ IRÁNYULÓ ERŐFESZÍTÉSEI, HOGY BARÁTSÁGOS MEGOLDÁST TALÁLJANAK

A vélemény és a panaszos észrevételeinek alapos vizsgálatát követően az ombudsman nem volt meggyőződve arról, hogy a Tanács megfelelően reagált a panaszos állítására és állítására.

A barátságos megoldásra irányuló javaslat

Az ombudsman alapokmánya 3. cikkének (5) bekezdése arra utasítja, hogy lehetőség szerint keressen megoldást az érintett intézménnyel a hivatali visszásságok megszüntetésének és a panaszos kielégítésének érdekében.

Az ombudsman a következő javaslatot tette a Tanács számára barátságos megoldásra:

A Tanács fontolóra veheti a panaszosnak adott válaszában felülvizsgálatát és kiegészítését azáltal, hogy i. elfogadja, hogy elnöksége kereskedelmi szponzorálásának kérdése a Tanács mint közösségi intézmény hatáskörébe tartozik, és ii. jelezze, hogy hajlandó a megfelelő határidőn belül intézkedéseket hozni az ilyen szponzorálás megelőzésére, vagy olyan módon szabályozni azt, amely biztosítja a magánérdekek és a közfeladatok közötti esetleges összeütközések megfelelő kezelését.

Az ombudsman barátságos megoldásra irányuló javaslata a következő megfontolásokon alapult:

1 A panaszos levelet küldött a Tanácsnak, amelyben aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a Tanács ír elnökségét (2004. januártól júniusig) magánvállalatok támogatták. A panaszos úgy vélte, hogy az ír elnökség magánvállalatok általi szponzorálása ellentétes volt a demokrácia szabályaival, és az elnökség függetlenségének elvesztéséhez vezethetett volna, és összeférhetetlenséghez vezethetett volna. Amellett érvelt, hogy a magánvállalatok nem támogathatják az EU vezetését. A panaszos azt állította, hogy meg kell szüntetni az elnökség magánvállalatok általi szponzorálását, és vizsgálatot kell indítani arra vonatkozóan, hogy az ír elnökség ilyen szponzorálása befolyásolta-e az uniós jogalkotási folyamatot.

A Tanács Főtitkársága tájékoztatta a panaszost arról, hogy levelét továbbították a volt ír elnökségnek és a luxemburgi elnökségnek (amely akkor töltötte be az elnökséget), hogy lehetővé tegye számukra, hogy kifejthessék véleményüket a kérdéssel kapcsolatban. A luxemburgi elnökség által a panaszosnak küldött válasz tartalmazta a panaszos kérdéseinek rövid összefoglalását és a luxemburgi elnökség honlapjára vonatkozó információkat. Azt is kijelentette, hogy a luxemburgi elnökségnek nem volt honlapja szponzora.

A panaszos azt állította, hogy a Tanács nem válaszolt az elnökség magánvállalkozások általi szponzorálásával kapcsolatos kérdésére.

Azt állította, hogy választ kell kapnia a kérdésére.

2 Véleményében a Tanács összességében azzal érvelt, hogy nem ő felel a panaszos állításában felvetett ügyért. Az elnökség megszervezése, beleértve az elnökség bizonyos aspektusainak szponzorálását is, az érintett tagállami hatóságok hatáskörébe tartozik, és nem tartozik a Tanács határozathozatali hatáskörébe. A szóban forgó szponzorálással az ír kormánynak kellett foglalkoznia. A panaszos levelének kézhezvételét követően a Tanács mindent megtett annak érdekében, hogy ésszerű időn belül választ adjon számára, és kérelmének egy példányát továbbította az ír és a luxemburgi elnökségnek.

A Tanács összefoglalva azt is kijelentette, hogy az intézményt soha nem támogatták magánvállalatok, és nem látja, hogy az ír elnökség szponzorálása hogyan befolyásolhatta volna az európai jogalkotási folyamatot, mivel i. a jogalkotási folyamat más intézményeket is érint; és ii. az ír hatóságok egyértelművé tették a potenciális szponzorok számára, hogy az elnökségnek szánt áruk és szolgáltatások nyújtása nem gyakorol hatást az ír kormány szakpolitikai kérdéseire vagy döntéseire.

3 A panaszos észrevételeiben hangsúlyozta, hogy panasza a Tanács elnökségének magánvállalatok általi szponzorálásának általános kérdésére vonatkozott.

4 Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos által a Tanácsnak címzett levelére adott válaszok két fő elemet tartalmaznak: nevezetesen i. azt az érvet, amely szerint a Tanács mint olyan nem felelős elnökségéért a szponzorálással kapcsolatos ügyekben, és ii. azon állítás, miszerint az ír elnökség szponzorálása nem befolyásolta a jogalkotási folyamatot. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy e két elem tekintetében meg kell vizsgálnia a panaszosnak küldött válaszok megfelelőségét.

Az elnökség felelőssége a kereskedelmi szponzorálásért

5 Az elnökség kereskedelmi szponzorálásával kapcsolatos felelősséget illetően az ombudsman megjegyzi, hogy az EK-Szerződés 203. cikke előírja, hogy az elnöki tisztséget minden tagállam felváltva tölti be a Tanácsban. Az ombudsman megjegyzi továbbá, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó közösségi jog összefüggésében a Tanács egy korábbi véleményében egyértelművé tette, hogy az elnökséget nem tekinti külön intézménynek (1). Ugyanebben az előző véleményben a Tanács különbséget tett az elnökséget betöltő tagállam által a Tanács elnökségeként írt dokumentumok és az e tagállam által a Tanács elnökségeként betöltött szerepével kapcsolatban nem kapcsolódó dokumentumok között. Hozzátette, hogy csak az előbbire vonatkozik a tanácsi dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó közösségi jog.

6 Az ombudsman osztja a Tanács azon véleményét, hogy az elnökség nem a Tanácstól elkülönülő intézmény. Ezenkívül az ombudsman úgy véli, hogy a Tanács által a Tanács elnökségeként valamely tagállam által írt dokumentumok és az e tagállam által a Tanács elnökségeként betöltött szerepével kapcsolatban nem kapcsolódó dokumentumok közötti különbségtétel értelmes, és hasznos analógiát biztosít a jelen ügyben, amely a polgároknak az elnökség szponzorálásával kapcsolatos aggályaira adott válaszra vonatkozik.

7 Az ombudsman azonban nem érti, hogy a Tanács milyen alapon tekintheti úgy, hogy a Tanács elnökségének támogatása (szemben az elnökséget betöltő tagállam szponzorálásával) nem tartozik a Tanács mint közösségi intézmény hatáskörébe. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy a Tanács panaszosnak adott válaszában ez a szempontja nem volt megfelelő.

A jogalkotási folyamatot befolyásoló kereskedelmi szponzorálás lehetősége

8 Ami a Tanács elnöksége által a jogalkotási folyamatot befolyásoló kereskedelmi szponzorálás lehetőségét illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy a Tanács véleményében kijelentette, hogy nem látja, hogy az ír elnökség szponzorálása hogyan befolyásolhatja az európai jogalkotási folyamatot, mivel i. a jogalkotási folyamat más intézményeket is érint; és ii. az ír hatóságok egyértelművé tették a potenciális szponzorok számára, hogy az elnökségnek szánt áruk és szolgáltatások nyújtása nem gyakorol hatást az ír kormány szakpolitikai kérdéseire vagy döntéseire.

9 Ami az i) pontot illeti, az ombudsman nem lát okot a Tanács azon nyilvánvaló álláspontjának vitatására, amely szerint a többi közösségi intézmény szerepe elősegíti a jogalkotási folyamat integritását. Az ombudsman ugyanakkor úgy véli, hogy bár a Tanács nem csupán egyetlen szereplője a jogalkotási folyamatnak, az a lehetőség, hogy a Tanács elnökségét a kereskedelmi szponzorálás befolyásolhatja, aláásná a polgárok e folyamatba vetett bizalmát, és ezáltal gyengítené legitimitását. Az ombudsman ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy az OECD kijelentette, hogy „a közintézményekbe vetett bizalom kiépítése a jó kormányzás sarokköve” (2)

10 A ii. pontot illetően az ombudsman fontosnak és hasznosnak tartja, hogy a Tanács tisztázza a panaszos számára azokat a feltételeket, amelyek alapján az ír elnökség meghívta és elfogadta a szponzorálást. Az ombudsman azonban emlékeztet arra, hogy általában véve az a puszta állítás, miszerint az összeférhetlenség nem befolyásolja a politikát vagy a döntéseket, elégtelen válasznak minősül, amennyiben ilyen konfliktus áll fenn. E tekintetben az ombudsman felhívja a Tanács figyelmét azokra az elvekre, amelyeket az OECD által 2003 júniusában elfogadott, *a közszolgáltatással kapcsolatos összeférhetlenség kezelésére vonatkozó OECD-iránymutatásokról szóló tanácsi ajánlásban fogadtak el*. Az ombudsman különösen a következő nyilatkozatot jegyzi meg: „Bár az összeférhetlenség nem *ipso facto* korrupció, egyre inkább elismerik, hogy a köztisztviselők magánérdekei és közfeladatai közötti konfliktusok, ha azokat nem megfelelően kezelik, korrupcióhoz vezethetnek” (3) .

Az ombudsman ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Tanács panaszosnak adott válaszában ez a szempontja szintén nem megfelelő.

A Tanács válasza a barátságos megoldásra irányuló javaslatra

A Tanács tömör választ küldött. Kifejtette, hogy azon okok miatt, amelyeket a panaszról szóló véleményében már részletesen kifejtett, nem tudja elfogadni, hogy elnöksége kereskedelmi szponzorálásának kérdése a Tanács mint közösségi intézmény hatáskörébe tartozik. Tekintettel

arra, hogy a Tanács nem felelős az elnökséget betöltő kormány azon döntéséért, hogy éljen a szponzorálás kínálta lehetőségekkel, a Tanács nincs abban a helyzetben, hogy nyomon kövesse az ombudsman arra irányuló kérését, hogy fontolja meg az ügy baráti megoldásának megfontolását.

A panaszosok észrevételei

A panaszos sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy a Tanács nem tanúsított több megértést a barátságos megoldásra irányuló javaslattal kapcsolatban. Arra kérte az ombudsmant, hogy minden lehetséges jogi eszközt használjon fel annak érdekében, hogy meggyőzze a Tanácsot az egyeztetőbb hozzáállásról.

A HATÁROZAT

1 A Tanács válaszánaK megfelelısége a polgároknak a Tanács elnökségének kereskedelmi szponzorálásával kapcsolatos aggályaira

1.1 A panaszos azt állította, hogy a Tanács nem válaszolt az elnökség magánvállalkozások általi szponzorálásával kapcsolatos kérdésére. Azt állította, hogy választ kell kapnia a kérdésére.

1.2 A vélemény és a panaszos észrevételeinek gondos mérlegelése után az ombudsman nem volt meggyőződve arról, hogy a Tanács megfelelően reagált a panaszos állítására és állítására. Az ombudsman álláspontjának okait a fentiekben ismertetjük (1–10. pont).

1.3 Az ombudsman ezért barátságos megoldást javasolt, amelyben felkérte a Tanácsot, hogy vizsgálja felül és egészítse ki a panaszosnak adott válaszát, i. elfogadva, hogy elnöksége kereskedelmi szponzorálásának kérdése a Tanács mint közösségi intézmény hatáskörébe tartozik, és (ii) jelezte, hogy hajlandó a megfelelő határidőn belül intézkedéseket hozni az ilyen szponzorálás megakadályozására, vagy olyan módon szabályozni azt, amely biztosítja a magánérdekek és a közfeladatok közötti esetleges összeütközések megfelelő kezelését.

1.4 A Tanács válaszában kifejtette, hogy a panaszról szóló véleményében már részletesen kifejtett okok miatt nem tudja elfogadni, hogy elnöksége kereskedelmi szponzorálásának kérdése a Tanács mint közösségi intézmény hatáskörébe tartozik. Mivel a Tanács nem felelős az elnökséget betöltő kormány azon döntéséért, hogy éljen a szponzorálás kínálta lehetőségekkel, nincs abban a helyzetben, hogy nyomon kövesse az ombudsman arra irányuló kérését, hogy mérlegelje az ügy baráti megoldását.

1.5 A panaszos arra kérte az ombudsmant, hogy minden lehetséges jogi eszközzel meggyőzze a Tanácsot az egyeztetőbb hozzáállásról.

1.6 Az ombudsman gondosan mérlegelte, hogy milyen további lépések lehetségesek és megfelelőek annak fényében, hogy a Tanács elutasította a barátságos megoldásra irányuló

javaslatot. Ennek során az ombudsman figyelembe vette, hogy a panasz közérdekű ügyeket érint, és hogy a panaszos személyes érdekei nem merülnek fel.

1.7 Az ombudsman megjegyzi, hogy egy másik ügyben (1487/2005/GG), amelyről az ombudsman különjelentést nyújtott be az Európai Parlamentnek, egy másik ügyben (1487/2005/GG) felvetette a Tanács elnökségével kapcsolatos felelősségének kérdését. Az ombudsman úgy véli, hogy hasznos és helyénvaló lenne felhívni a Parlament figyelmét arra, hogy a jelen ügyben ugyanez a kérdés merül fel. Az ombudsman ennek megfelelően ír az Európai Parlament elnökének. Az ombudsman úgy véli, hogy a jelen vizsgálat keretében nincs szükség további intézkedésre az ügy e vonatkozása tekintetében.

1.8 Az ombudsman üdvözli, hogy a Tanács 2005. november 22-i véleménye a panaszról komoly figyelmet fordított a panaszos által felvetett, a Tanács elnöksége kereskedelmi szponzorálásának lehetséges hatásaival kapcsolatos érdemi aggályokra. A baráti megoldásra irányuló javaslatban kifejtett elvi okokból azonban az ombudsman felkérte a Tanácsot, hogy vegye fontolóra, hogy megfelelő időn belül jelezze, hogy kész intézkedéseket hozni elnöksége kereskedelmi szponzorálásának megakadályozására, vagy olyan szabályozásra, amely biztosítja a magánérdekek és a közfeladatok közötti esetleges összeütközések megfelelő kezelését.

1.9 Tekintettel a Tanács azon álláspontjára, hogy nem tartozik felelősséggel az elnökség weboldalaiért, nem válaszolt a barátságos megoldásra irányuló javaslat e vonatkozásával kapcsolatban. A Tanács álláspontjára tekintettel az ombudsman úgy véli, hogy a jelen vizsgálat keretében az ügy e vonatkozásában nem lehet előrelépést elérni.

1.10 Az ombudsman azonban továbbra is aggódik amiatt, hogy a polgárok Unióba és annak működésébe vetett bizalmát hátrányosan befolyásolhatja az, hogy a Tanács nem reagált arra a felkérésre, hogy megfelelő időn belül jelezze hajlandóságát arra, hogy intézkedéseket hozzon elnöksége kereskedelmi szponzorálásának megakadályozására vagy olyan szabályozásra, amely biztosítja a magánérdekek és a közfeladatok közötti esetleges összeütközések megfelelő kezelését.

1.11 Tekintettel a Tanács azon álláspontjára, amely szerint az elnökség szervezeti felépítése – beleértve az elnökség egyes elemeinek szponzorálásáról szóló döntést is – elvben a tagállami hatóságok hatáskörébe tartozik, és nem tartozik a Tanács mint közösségi intézmény hatáskörébe, az ombudsman úgy véli, hogy e tekintetben a leghasznosabb intézkedés az, hogy az ügyet egyénileg hívja fel a tagállamok tudomására. Az ombudsman ezért valamennyi tagállam Európai Közösségek állandó képviselőinek ír.

2 Következtetés

A fenti 1.7. és 1.9. pontban kifejtett okokból az ombudsman úgy véli, hogy a jelen panasszal kapcsolatban további vizsgálatok nem indokoltak.

Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

A Tanács főtitkára tájékoztatást kap e határozatról.

A fenti 1.7. pontban kifejtett okból az ombudsman a határozat egy példányát is megküldi az Európai Parlament elnökének.

A tiéd őszintén,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Lásd az ombudsmannak az 1056/96. sz. panaszcól szóló, 1998. június 30-i határozatát.

(2) A Tanács 2000. évi miniszteri szintű ülésének közleménye.

(3) A melléklet előszavának 4. pontja. Lásd: <http://www.oecd.org/dataoecd/13/22/2957360.pdf>
[Link]